

„Všiml jsem si, že jsi docela zdrženlivý vůči apologetice,“ řekl mi na tréninku jeden citlivý pozorovatel. Apologetika se podává jako obhajoba víry nebo jako teologická disciplína, která formuluje rozumové důvody pro různé oblasti, kterým věříme. Jasně, apoštol Pavel některé své zájemce nebo i odpůrce „přesvědčoval“...

Skutky 18,4 Každou sobotu rozmlouval v synagoze a přesvědčoval Židy i Řeky...

Skutky 28,23 od rána do večera je přesvědčoval o Ježíšovi z Mojžíšova zákona i z Proroků.

Pavlovou cílovou skupinou byli lidé, kteří Mojžíšův zákon a Proroky pokládali za autoritu, za měřítko pravdy! Takže Pavel argumentoval jejich vlastní klíčovou hodnotou a přitom každým krokem směřoval k ukřižovanému a vzkříšenému Ježíši!

Jaká je Tvoje zkušenost s přesvědčováním nebo s argumentací? Daří se Ti nevěřící - nebo i nábožné ale neobrácené - lidi „přesvědčit“, aby se oddali Pánu Ježíši a přijali Ho za svého Zachránce a Pána?

Určitě je fajn, když jsme schopni důležité věci logicky, názorně a taky biblicky vysvětlit. Kvůli stručnému vysvětlení se v Mostech k lidem učíme důležité nástroje. Ale přemýšlím... Měl jsem milost být u několika desítek osobních obrácení. Opravdu si nevzpomínám, že by některá z těch hlubokých duchovních proměn byla výsledkem mého intelektuálního „vítězství“ nebo mého biblického či jiného „přesvědčování“. Spíše šlo o hluboký dotek duchovního typu, kdesi uvnitř.

Aby bylo jasno! Vůbec nejsem proti apologetice! Sám jsem ji studoval. Kolem nás jsou různé typy lidí. A některým rozumové důvody moc pomohou. Jen nemám potřebu nad nevěřícími argumentačně „vyhrát“, jak tuto snahu občas vídám u některých křesťanů. Více si přeji, aby Ježíše poznali jako živého, přítomného. A když se Mu vydají, budou pak studovat i Boží slovo...